

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 21664

гр. София, 31.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
закрито заседание на 31.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разглежда дело номер **5263** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 АПК и чл. чл.251, ал.3 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Със заявление от 20.05.2026 г. ищцата е поискала съдът да разпорежи изрично, както било поискано в заявлението от 15.05.2026 г., връщане на отнетото държане на имота до приключване на производството по предявения иск с окончателен съдебен акт, тъй като районната администрация отказала да стори това. В условията на евентуалност е поискано тълкуване дали така разпореденото спиране на изпълнението следва да включва задължение на ответника да върне отнетото от ищцата държане на имота. Така направените искания са за допълване на определението и за неговото тълкуване.

На основание чл.176, ал.2 и чл.251, ал.3 ГПК искането е съобщено на насрещната страна, като ѝ предоставя срок за отговор. В тази връзка на 28.05.2026 г. е постъпило правно становище от ст. юриконсулт И. К., пълномощник на Кмета на Район „В.“ – СО. В същото е изразено становище, че самият акт, чието допълване и тълкуване се иска, е недопустим, поради което всякакви тълкувания са безпредметни. Счита, че същият следва да бъде отменен от съда, който го е постановил. Поискано е прекратяване на производството по делото поради недопустимост на иска.

Съдът, като прецени искането за допълване на определението в посочения от ищцата смисъл, приема следното:

В изявленията, направени в постъпилото на 15.05.2026 г. заявление в изпълнение на дадените от съда с разпореждане от 12.05.2026 г. указания, е видно, че с постъпила на 13.05.2026 г. молба е заявено, че е предявен иск по чл.292 АПК, с който се иска да бъде установено, че задължението на ЕТ „Стар ИГП – Вяра Прошева“ за опразване на процесното помещение и предаването му на ответника, възникнало на основание Заповед №РВЕ22-РД09-243/17.10.2022 г. на Кмета на Район „В., респективно изпълнителното основание за изземване на същото е отпаднало поради описани обстоятелства, настъпили след стабилизиране на изпълнителното основание. На основание чл.389, ал.1, т.1 ГПК, вр. чл.144 АПК и чл.293, ал.4 АПК е поискано спиране на изпълнението на административния акт и разпореждане връщането на отнетото държане на имота до приключване

с окончателен съдебен акт на производството по предявения иск с правно основание чл.292 АПК. С Определение №18954/16.05.2026 г. съдът се е произнесъл по искането за спиране, като е спрял на основание чл. 293, ал. 4 АПК изпълнението на влязлата в сила Заповед №РВЕ22-РД09-243/17.10.2022 г. на Кмета на Район "В."- СО до приключването с окончателен съдебен акт на производството по предявения от В. Г. П., ЕТ „Стар ИГП – Вярa Прошева“ срещу Кмета на Район „В.“ 9 СО иск с правно основание чл. 292 от АПК.

И в мотивите и в диспозитива липсва произнасяне по искането за връщане на отнетото държане на имота.

Съгласно чл.176, ал.1 от АПК, когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. Следователно съдът постановява допълнителен съдебен акт ако този, чието допълване се иска е непълен, т.е. когато не се е произнесъл по цялото искане, предмет на оспорване.

Предвид това съдът приема, че искането за допълване на определението е допустимо и основателно, доколкото съдът не се е произнесъл по направено от ищцата искане.

Разгледано по същество, искането съдът да разпoredи връщането на отнетото държане на имота до приключване с окончателен съдебен акт на производството по предявения иск с правно основание чл.292 АПК е недопустимо.

Основанието, на което е поискано спиране на започналото принудително изпълнение на влязъл в сила административен акт, е разпоредбата на чл.293, ал.4 АПК. В същата е посочено, че като обезпечение на предявен иск по чл.292 АПК съдът може да спре принудителното изпълнение, което е сторено и в настоящото производство. Тази разпоредба не предвижда и не оправомощава съда да се произнася по въпроса относно държането на имота, предмет на принудително изпълнение. Затова и съдът не разполага с компетентност да се произнася по този въпрос, при което отправено такова искане се явява недопустимо и следва да бъде оставено без разглеждане. Правомощие на съда в тази хипотеза е само да спре започналото принудително изпълнение, при което за органа по изпълнение възниква задължение да не извършва повече действия по изпълнението. Така постановеното спиране обаче не заличава и не отменя извършените до този момент изпълнителни действия и актове, които са влезли в сила и не са оспорени по съответния ред.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да допълни Определение №18954/16.05.2026 г., постановено по настоящото дело, като остави без разглеждане искането на ищцата за постановяване на съдебен акт, с който да се разпoredи връщането на отнетото държане на имота до приключване с окончателен съдебен акт на производството по предявения иск с правно основание чл.292 АПК.

По направеното искане за тълкуване на съдебния акт, съдът намира същото за неоснователно. Определението, в неговия диспозитив е ясно. По искането за спиране на започналото принудително изпълнение съдът се е произнесъл, като е спрял същото. Какво означава спиране на изпълнение е пределно ясно, а именно, че не следва да се извършват последващи действия в производството. Предвид това искането следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира, че следва да се произнесе и по искането на процесуалния представител на ответника за отмяна по реда на чл.253 АПК на определението за спиране. Същото е неоснователно. Вярно е, че с това определение не се слага край на производството, но доколкото в разпоредбата на чл.293, ал.4 АПК е предвидено, че подлежи на инстанционен контрол, следва извод, че същото би могло да бъде отменено само при постъпила частна жалба, не и от съда, който го е постановил. Частна жалба в срока от ответника не е постъпила, а постъпилото на

28.05.2026 г. правно становище не може да се счита за такава. На първо място такова изявление от написалия го юрисконсулт няма, не е отправено до горната инстанция и е депозирано след изтичане на срока за обжалване. По тези съображения настоящият съдебен състав следва да отхвърли искането на ответника за отмяна по реда на чл.253 ГПК, вр. чл.144 АПК на Определение №18954/16.05.2026 г., постановено по настоящото дело.

Водим от гореизложеното Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА Определение №18954/16.05.2026 г., постановено по настоящото дело в следния смисъл:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на В. Г. П., ЕТ „Стар ИГП – Вяра Прошева“ за постановяване на съдебен акт, с който да се разпорежи на Кмета на Район „В.“ – СО връщането на отнетото държане на имота до приключване с окончателен съдебен акт на производството по предявения иск с правно основание чл.292 АПК.

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Г. П., ЕТ „Стар ИГП – Вяра Прошева“ за тълкуване на Определение №18954/16.05.2026 г., постановено по настоящото дело.

ОТХВЪРЛЯ искането на Кмета на Район „В.“ – СО, направено чрез пълномощника му ст. юрисконсулт И. К., за отмяна по реда на чл.253 ГПК, вр. чл.144 АПК на Определение №18954/16.05.2026 г., постановено по настоящото дело.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните.

СЪДИЯ: